

Miljøministerens kommentar til henvendelsen af 20. marts 1987 fra Amtsrådsforeningen

Spørgsmål H 85:

»Ministeren bedes kommentere Amtsrådsforeningens henvendelse jf. alm. del/H – bilag 66.«

Svar:

I det følgende kommenteres de enkelte afsnit i Amtsrådsforeningens henvendelse, hvortil der henvises.

Tidsfrister og anlægsprioritering

Vedrørende spørgsmålet om tidsfristen den 1. februar 1990 for udbygningen af de kommunale rensningsanlæg for N- og P-fjernelse indeholder handlingsplanen bemærkninger, der tilsvarende Amtsrådsforeningens synspunkter peger på overordentlig store vanskeligheder ved at gennemføre aktiviteten over en 3-årig periode.

Problemerne er specielt knyttet til muligheden for at tilvejebringe kvalificerede ressourcer, så programmet kan gennemføres miljømæssigt og økonomisk forsvarligt.

Det var på denne baggrund, at jeg anmodede Kommunernes Landsforening og Miljøstyrelsen om at udarbejde et fælles notat, hvori henholdsvis en 5-års og en 7-års tidsramme er vurderet. Der henvises til dette notat af 19. marts 1987, der tidligere er fremsendt til udvalget.

Jeg er i øvrigt enig med Amtsrådsforeningen i, at indsatsen under alle forhold er af et sådant omfang, at en koordinering og prioritering vil være nødvendig.

Dette bør ske i et samarbejde mellem Miljøstyrelsen og de kommunale organisationer, og jeg vil som anført i handlingsplanen drøfte med parterne, hvorledes dette mest hensigtsmæssigt kan ske.

Investeringsrelative effekt

Amtsrådsforeningen nævner, at de investeringer, der pålægges kommunerne til kvælstofreduktion, synes at være ude af proportion med den opnåede rensningseffekt.

Det er rigtigt, at det ofte er dyrt at fjerne kvælstof, men det er ikke så dyrt som de 50–60 kr. pr. kg fjernet kvælstof, som det fra flere sider er hævdet.

Disse høje beløb fremkommer ved at antage, at samtlige omkostninger i handlingsplanen ved at udbygge rensningsanlæggene skal tilskrives kvælstoffjernelsen. Dette er ikke rigtigt.

Af de 6 milliarder kr., Miljøstyrelsen har beregnet at det vil koste at udbygge rensningsanlæggene, skønnes ca. 3 milliarder kr. at anvendes til kvælstoffjernelse, ca. 0,5 milliarder kr. til fosforfjernelse og ca. 2,5 milliarder kr. til udbygning af overbelastede rensningsanlæg, slambehandling, modernisering m.v.

Det er imidlertid meget forskelligt, hvad kvælstoffjernelse vil koste på forskellige typer rensningsanlæg. På eksisterende biologiske anlæg, der udbygges til kvælstoffjernelse, vil prisen for dette typisk udgøre ca. 20–30 kr. pr. kg fjernet kvælstof.

På mekaniske anlæg, der fra starten udbygges til kvælstoffjernelse, er udgiften i forhold til almindelig biologisk rensning lille. Regnet ud fra denne forskel bliver udgiften til kvælstoffjernelse mindre end 10 kr. pr. kg kvælstof fjernet.

Endelig er der mange anlæg, som i dag er indrettet til at ilte ammoniak i spildevandet til nitrat (nitrifikation). Disse anlæg kan ofte blot ved etablering af moderne styring bringes til at fjerne kvælstof for meget små investeringer.

Det er vigtigt at have disse forhold for øje, når man foretager sammenligninger af effekten og omkostningerne ved de forskellige foranstaltninger i handlingsplanen.